

[Grethe Philip.]

foreslås afsat på finansministeriets konto, § 23, til dækning af merudgiften ved pristalsregulering af statens lønninger, folke- og invalidepension m. v. Nogle vil måske spørge, om regeringen ikke burde have forudset denne udgift og allerede ved finanslovsforslagets fremsættelse have afsat reserver hertil. Jeg tror, vi kan være enige om, at ingen i november-december med sikkerhed kunne vide, om pristallet ville stige netop så meget, at en ny pristalsportion blev udløst; men vi vidste, at der var en mulighed derfor. Det var da også bl. a. baggrunden for, at jeg ved finanslovsforslagets første behandling sagde, at jeg kunne have visse betænkeligheder med hensyn til, om det planlagte kasseoverskud ville vise sig at være stort nok, efterhånden som konjunkturerne udviklede sig. Regeringen kunne have indkalkuleret en forventet udgift til dækning af en dyrtidsportion i reserverne; men ville VK ikke være gået stærkt imod en sådan ekstra reserve med sikkerhed for en meget usikker udgiftspost? Jeg har en fornemmelse af, at det ville have rejst et ramaskrig fra VK-partierne. Noget andet er, at da pristallet steg, var det helt nødvendigt, at regeringen, som den økonomiske situation lå, søgte at modvirke de inflationsvirkninger, der ellers ville udgå, ved at skærpe forbrugsbeskatningen.

Vi må vel nu til at prøve at indstille os på, at regeringen ikke alene kan, men også bør gribe hurtigt ind med en konjunkturregulerende finanspolitik, når udviklingen i lønninger og priser i den aktuelle situation er ved at tage en retning, der kan sætte den økonomiske balance i samfundet i fare.

At regeringen gjorde ret i at sætte bremserne noget i gennem vedtagelsen af disse skattelove i februar i år, får man da også et stærkt indtryk af, når man ser på den allerseneste udvikling i handelsbalancen. Nok skal man være forsigtig med at slutte for meget fra tallene for en enkelt måned, men den næsten eksplosive vækst i importtallene for januar måned — en vækst, der er meget betydeligere end stigningen i eksporten for samme måned — tyder på, at der i dag vil være behov for større agtpågivenhed fra regeringens side, hvis vi ikke skal risikere at komme ind i en periode med overophedet aktivitet.

Fra Arbejdsgiverforeningens side er man da også opmærksom på, at der er behov for påpasselighed i den almindelige økonomiske politik. I lederen i det sidste nummer af Arbejdsgiveren, nr. 6 af 15. marts, siges det således — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Men det bør fastslås, at fører udviklingen til et nyt kraftigt efterspørgselspres i den samlede økonomi, vil det være umuligt for arbejdsgiverne alene at bryde omkostningsstigningen.

At det er sådan, viser erfaringen, og derfor må der tilrådes stor påpasselighed i den almindelige økonomiske politik. De bygge- og anlægspolitiske dispositioner må nødvendigvis hvile på en realistisk opfattelse af produktionsmulighederne inden for denne sektor af økonomien. Og det er ligeledes vigtigt, at en stram finanspolitik opretholdes — også ved tilbageholdenhed med aktivitetsstimulerende statsudgifter.“

Med disse ord skal jeg anbefale tingets medlemmer at stemme for de ændringsforslag, der er tiltrådt af hele finansudvalget eller af et flertal i udvalget, og at stemme imod de øvrige ændringsforslag, stillet af forskellige mindretal, samt ved den endelige afstemning at stemme for finanslovsforslaget i sin helhed.

Skræppenborg-Nielsen: Tillægsbetænkningen over forslag til finanslov for det kommende finansår adskiller sig for mit partis vedkommende ikke væsentligt fra tidligere afgivne tillægsbetænkninger vedrørende finanslovsforslaget. Som tidligere år stiller vi ændringsforslag om, at samtlige foreslåede militærbevillinger udgår af finanslovsforslaget. Vi mener nemlig fortsat, at Danmark bør afruste. Vi mener fortsat, at det var bedre og fornuftigere, hvis vi bruger de mange penge, de mange hundreder af millioner kroner, som vi i dag kaster i grams til et forslugent militærvæsen, til noget nyttigt, bruger dem til at oprette forsømte områder med — og forsømte områder savner vi desværre ikke her i landet. Vi mangler som bekendt boliger, boliger til den opvoksende slægt, boliger til ungdommen. Vi mangler vuggestuepladser og børnehavepladser til titusindvis af børn. Vi mangler hospitalspladser, veje, broer og